

Nummer 1

Carlo Santen was altijd in de ban van een bepaalde naam. Was het Ghandi, dan verhuisde hij acuut naar de Ghandistraat. Liefst nummer 1. Werd Ghandi Tolstoj, dan pakte hij zijn koffers en dozen in voor de Tolstojallée. Liefst nummer 1. En was het ineens Flaubert geworden, dan zocht hij zich krankjorum naar het Flaubertpad. Niet beperkt tot één stad. En ging het nieuws dagen achtereen over Houdini, dan stond hij voor het eind van de uitzending al vertrekkensklaar om op de Houdiniweg te gaan wonen. Liefst nummer 1.

Met Poesjkin was het ook een keer geweest en raar, Poesjkinlaan 1 stond zelfs leeg, maar hij was op dat moment ziek. Langdurig zelfs. En ernstig. Precies toen het beter ging, werd het Mengele, ofschoon dat niet de verdienste was van de laatste. En het Mengelekamp, ook nummer 1, bleek onvindbaar. Of onbestaanbaar. Daardoor bleef Carlo verhoudingsgewijs lang wonen aan de Wittgensteinpas. Wel nummer 1.

1704/14